

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön martius 16^{kán} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A z e g y e t l e n g y e r m e k .

Gondolatokba merülve ült Hegyfalvi őseitől öröklött zsölléjében; hószinű szálakkal gyéren fedett fejét balkezén nyugtatá, jobb-jával ezüst bajuszát simogatván; szemei, mint a' tűnődőké, egy ponton függtek; redős arczain mély komorság bolyongott. — Ki előtt nem titok Hegyfalvinak tág birtoka, ez, az emberi sziveket gyökeikben izgató földi öröm-isten, 's ki tudja, hogy Hegyfalvinak édes kéj-forrást fakasztott azon körülmény, hogy oldalát gyengéden szeretett 's hiven szerető nő környezé, és így kedvező házi körülményei közt bő alkalmat nyert természet-adta vidor szeszélyét mindinkább nevelni, — az méltán megütközik jelen helyzetén. De jegyezzük-meg itt, hogy Hegyfalvi mind ezeken felül atya is volt, atyja Andornak, szerelme egyetlen zálogának, 's nemzettörzsöke végsarjadékának. Jegyezzük-meg, hogy a' tanulói pályán már áttörtetett Andor nem fölötté tág, 's az atyai szív vágyait éppen nem át ölelő tudás-körrel tért vissza a' szülei házhoz, honnét ez okból további művelődhetes fejében gondos atyjától a' nagy városba küldetett, ott Szendery ügyvéd fölfigyázásának adatva. Némileg nyugtatá ugyan Hegyfalvit azon öntudat, hogy a' hajlékony zsengekorban kitelhetőleg törekvék gyermeke szívébe a' szeplőtelen erénynek, enzés szenyétől tiszta ember-szeretetnek, 's valódi munkás, nem hagymázi vértorlatokhoz hasonló, és üres szavakban szétpattanó honszeretetnek csiráját áttényésztetni; de tudta azt is, hogy a' gyermeki szelidséget könnyen ifjúi pajkos-ság válthatja-fel, — hogy helyzet 's példák az emberi szívre nagy hatással bírnak; és tudván ezt, szívének nyugalmaát gyakran érzé föl-zajlani. Kivált — ha szobája csendes magányába vonultan napjainak alkonyán 's gyermekének kétes sorsán merengett, — alig vidítható komolyságba süllyedt.

E' fontos, a' gyermeke boldogságát szíven viselő atya előtt igen fontos tárgy foglalá-el őt e' pillanatban. Eszébe jutott t. i. hogy eddig

eléggé pontos fijától szinte két hava már levél nem érkezett; és Szendery soraiból is némi aggodás 's elégtelenség tűnik-ki; — méltó tárgyak, mellyeken egy messzebb látó atya merenghet. — Hosszan tartott a' csend, tán még tovább tartandó, ha azt a' közel városra küldött cselédnek érkezése félbe nem szakasztja. A' cseléd levelet hozott. Mohón ragadá a' rég ohajtottat Hegyfalvi, és szívét öröm, titkos bú, remény és kétség fogák-el olly annyira, hogy alig vehete erőt a' pecsét felszakasztására. — Minél tovább olvassa a' levelet, arcza sötétebb és komolyabb lön. Az érzékenyülés csepje reszkete töredezett szemeiben, midőn jó nője belépett. — „Ugy-e édesem! Andortól jött levél? — kérde szíves hirtelenséggel az anya — hogy van? tán beteg?“ — Hegyfalvi letörli a' könyet, 's az összehajtott levelkét zsebébe rejt-vén mondá: „holnap Andorhoz megyek; — nem beteg, de szüksége van rám; tán meg is hozom őt. Jó lélek! nyugodj-meg, 's csendesen készítsd-el utra viendő holmimat.“ — A' készülétek megtétettek, 's a' jövő hajnalon Hegyfalvi elutazott, kimélve tudósított nőjét nem csekély aggodásba hagyva.

II.

A' nagy városokban tagadhatlanul sok jónak forrása csörgedez: de szintén tagadhatlanul sok rosznak is tenyészik ott csirája; mert hol sok az ember, ott több a' rosz ember is, mint más egyebütt. A' nagy városok rejtett szugaikban, hova az őrszemek kellőleg nem hathatnak, tátonyokat készít a' fajultság, édes kéjjel kecsegtetőket; de jaj annak, ki partjaikon vesztegelve megszédül: mert rohanása rettenetes, 's menekvése kétes.

Korunkban az ifjak egy része a' szelidebb érzelmeket megvetik; elbódítva a' kény maszlagától, aljasságokba merülnek, 's csak akkor vélik magukat a' derült kor — általuk elismert — kívánságának eleget tenni, midőn szeszeztől ingva, átkártyázott éjek mánorától kábultan, és szinte öntudat nélkül dülönghetnek szállásaikra kipihenni itt a' dözsölés fáradalmait. Vértik a' szív, midőn a' haza reményeiről így kell szólni, 's csak az enyhítheti a' méltó fájdalmat, hogy — hála a' szelidebb emberiség nemtőjének — vannak, kik kivétel gyanánt állnak.

Andor eleinte, míg t.i. az atyai intések emléke szívéből ki nem halt, ritka kivétel vala. Szendery szívből örvendett barátja jó indulatú gyermekén. Kár, hogy öröme munkásabb nem lön; még nagyobb kár, hogy öröme figyelmét elnyelé.

Példák vonzanak. — Andor, társai megválasztásában, szerencsétlen volt; ő a' hizelgés méz-szavait tiszta érzelem hangjainak hívé, 's a' kebleket, mellyekből kihatottak, érdemeseknek tartá arra, hogy

irántuk bizalmat és szeretetet gerjessen sajátjában. — Tulajdonuk a' roszaknak pályatársakat keresni; — lelnek ők módokat céljokhoz juthatásra. E' módok közt, kivált midőn ártatlanul csábitnak, főhelyet a' képmutatás foglal. Tudják ők, hogy erényes szív csak erénnyel párosulhat; azért erényt színlenek: de a' színlés csak addig tart, míg bizalmat gerjeszthetnek. Mihelyt ez megvan, elkezdik kiterjeszteni a' hálót, 's a' szerencsétlen martalék, midőn csalatását észre veszi, jobban be van fogva, hogysem szabadulhatna. — Így járt Andor. — Választott társai kártyahősek valának. Semmit ezek feketébb színekkel nem rajzoltak Andor előtt, mint a' pénzre kártyázást; és hogy állításuknak érzett igazságát Andor előtt nyilvánítsák, ismeretségek első napjaiban gyéren, 's csupán időtöltésből játszanak. Később csekély pénzért ütöttek egy párt, 's a' nyerő Andorba kedvet leheltek. A' kedv lassanként szenvedélylyé erősült; pénzét ugyan elveszté, de a' titkos anyai küldözések pótolák a' hiányt. Utóbb sokat vesztett, többet mint fedezni birt volna. Atyjához folyamodni nem mert; az anyai küldözéseket keveslé, 's mit volt tennie? jó reménység fejében követé társai példáját, 's ruhájit kezdé áruba bocsátani. Már annyira vivé a' dolgot, hogy a' testét fedezőn kívül egyéb öltözeit mind elpazarlá. Szendery észre vévő a' változást, és elborzadt; de elég hiú volt magát jobb reménynyel biztatni, és tanácsaival akarta az ingadozó ifjút biztos alapra segíteni: de ezekkel elkéstét a' sirkert elmaradása sajnosan bizonyítá. Időtől várt gyógyszert, de balul. Erkölcsei aljasságba merültet csak hatalmas rázás rezzenthet-föl, mely szétvervén a' kábulás éjét tiszta fényben láttassa a' szerencsétlennel undok helyzetét. Bizonyynal hívé azt Szendery is, de kivitelére nem érzett erőt magában; 's azért határozá-el egy levélben barátjával tudatni fija hanyatlását. — Hegyfalvi gyanítá a' bajt, és szinte készen vala már elméjében az eszköz, melylyel szendergő gyermekét fölrázza, melynek használhatása végett öregségének kinélete nélkül a' nagyváros felé elindula.

III.

Késő est volt. — Szendery ügyvéd utósó pipa dohányát füstölé, midőn halk kopogtatás után barátja az ősz Hegyfalvi komolyan belép. Némán dültek a' barátok egy hosszú ölelésre, Hegyfalvi arczain könnyük görgedeztek, egy kimondhatlan érzésnek könnyűi. Szendery megérté a' szótlanokat. — „Eljöttem — monda végre fuldokló hangon Hegyfalvi — eljöttem látni fiamat, hogy látása megnyihitse vagy végkép megrepassze szívemet. Egy örömet táplált keblem, az örömek legtisztábbikát, melyet benne gyermekemnek nem teljesen reményparlag növekedése fakasztott; 's barátom! leveled ezen egy

örömmek gyökét rázta-meg olly hatalmasan, hogy létem is remegett belé: azonban levedért, ha bár hatása keserű volt is, köszönettel tartozom. Ah! csak igen későn ne jött volna! de tán még nem késő; tán még szabad reménylenem, hogy fiam a' pályáról, melyre kezeim lépteték, végkép le nem tántorodott. Ha botlása nagy is, ő még tán fölemelhető; úgy hiszem én, ő csak szendereg, 's ocsódásra van szükség, hogy éber szemeivel lásson, 's látván érezzen.

Midőn e' szókat mondá, csörtetés hallaték a' lépcsőkön, mit a' szomszéd szobának ajtódurranása követett. — „Most jó Andor — mondá Szendery — ezek érkezének szokott jelei.“ — Hegyfalvi jelenlétén a' pillanatot, melyben munkáját kezdeni kell, megkeményíté szívét. Arczaira komolyságot vont ugyan, de nem dühös boszorkodás jeleit. Andorhoz mentek. Az atyának reszkető kezei nyiták-föl az ajtót. Andor kopott ruhában, borzas fővel ült asztalkájánál krétával, számolva talán mai veszteségét. Képzeltetni, miként döbrent-meg, midőn atyját megpillantá. A' kréta kiesett kezéből; habozva emelkedék székeről, 's földre szegzett tekintettel ment atyja kezénekcsókolására. Szótlan nézte őt az illetődött atya. Boldog Isten! milyen volt fijának külseje! hajszálai torzan ég felé meredeztek; szemeiben kétségbe esettség honolt, arczain, a' sápadtakon, éjjelezésnek titkolható nyomai ültek; ezek, és elkopott köntöse, vásott saruja, mindannyi igazlái Szendery levelének.

„Ugy-e álmos vagy fiam? — kérdé az atya. — Csak nyugodj-le! — holnap hajnalkor indulok, 's te is velem; anyád, és ismerőseid igen ohajtnak látni. Meg is hagytam atyádnak, hogy mire megérkezünk, vidékbeli ismerőseinket barátságos koszorúba gyűjtse nálunk. Ott lesz Várday Neszti is, ki főképp nyugtalan volt távolléted óta. Most jó éjszakát!“ — Hegyfalvi és Szendery távoztak. Andor sokáig mozdulatlan állt előbbi helyén. — Atyjának megjelenése megfoghatlan volt előtte; hogy sorsáról tudósítva van, bizonyosnak tartotta. — „Még is milly nyájas, és nyájassága milly kiállhatlan reám nézve! — De mint lesz az, hogy én illy állapotban anyám és ismerőseim előtt megjelenjem? Neszti tekintetét kiállanom hogy' lehetend?“ — E' gondolatok megrázák lelkét, 's legelsőbben kezdé magát szégyelni maga előtt. — Rémitő alakban tűnt-föl maga előtt, 's borzadva fölkiáltott: „mért nem tehetem jóvá e' pillanatban botlásaimat, hogy holnap szerafi tisztaságban jelenhetném-meg erényes atyám előtt. Ti fekete rémei a' fajultságnak! vesztetek volna bűnösök díjául előbb, hogysem ártatlan lelkemet kelepcezetekbe fonhattátok volna; vagy most süllyedne-le alattam e' padolat, 's nyelne-el emlékemmel együtt a' feledékenység éjébe.“ — Rágta ajkait, 's kimondhatlan belküzdések közt temeté magát párnáiba. Álmai rettenetesekek valának szintén mint ébredése is.

Atyja serkenté-fől őt, és sürgeté, mint csak lehete, magára venni kopott öltönyét; mert, mint az atya mondá, utasnak vesztegelni nem lehet.

IV.

Keserűk voltak az érzelmek, melyek Andor keblében vívtanak utjok kezdetén. Remegve pillanta atyjára, kinek minden arczvonásain a' szeplőtelen erény bájló jelei mosolygtak; reszketett, valahányszor atyjának ajkait mozdulni észrevevé: és az atya figyelmét mind ezek el nem kerülék, ki titkosan örvendett látván, hogy gyermeke, legalább mint a' küljelek mutatják, sülyledését érzi, és szégyenli. — „Csak hadd törődjék magától — gondolá az atya — kin a' pusztá tekintet illy változást eszközle, azon a' szavaknak foganatjokról nem kell kétségbe esni!”

A' beszéd tárgyai eleinte közösek valának; lassanként azonban úgy intézé szavait az atya, hogy erkölcsiekre térhessen át, 's illykor neheztelését a' mostani kor sikamlósságai fölött kemény szavakkal nyilvánítá.

Közel valának egy kis városhoz, hol egyik barátjánál Andort bemutatni szándékoztak Hegyfalvi, midőn fija kezét megfogván fölszólalá: „Fiam! igen fáj, hogy szép reményeimről, melyeket eddig főlőled atyai szivemben tápláltam, szinte le kell mondanom. Intéseim elhangzottak; te megszüntél erény barátja lenni, és szivedet förtelemnek áldozád-föl. Tudom társak csábítanak-el; ezeknek szentségtörő kezeik ragadák-ki tiedet az erényéből, mely őrangyalként vezeté lép-teidet; fátyolba burkolák az isteni képek, 's a' csalárd bájakkal himzett bűnalakot játszák elődbe, hogy elvakítson 's meghódítson; 's te fiam! elég gyáva voltál hódolni. Zászlója alá esküvél a' csoportnak, mely utain tévelyeg. Nagy a' csoport; bár személyedben összesítve állna előttem, vagy szavaim birnának erővel átdöröghetni a' hazát, 's megrázni az elvesztett kebleket: ti vagytok a' szülék és haza reményei! Boldogtalan szülék, kétes jövődjű haza, kinek illy lankadtak remény-virágaik! Az én nemzeti örömem, hazámnak bármilly szép előmenetelén fakadt nemzeti örömem, teljes addig nem leend, míg a' serdülő nemzedékben szelidebb szellemet nem sejthetek; 's erény-szerelmet gyulni nem látok. Ítéljen kiki, mint neki tetszik, vagy jónak találja; én azt hiszem, a' nemzet jólléte, boldogsága szalmatüznön éppen nem, csak erős alapon nyughatik; 's azt szilárd nemzeti character, józanság határai között forró honszeretet, 's tiszta polgári erények adhatják. És fiam! e' ritka kincseket mi tartja-fön eredeti tisztaságukban? az emberhez illő józan, tiszta erkölcsiség-e? vagy a' ti baroniséghoz aljasító viseletetök? itéld-meg magad. Ne csudáld

azért gyermekem, ha mondom, hogy sorsodon nemcsak mint erénybecsülő atya, hanem mint haza-polgár is elkeseredtem. Én benned hazámnak, hálaadásul a' vett jókért, jó, hasznos polgárt akartam örökbe hagyni: de édes tévelygő fiam! e' célomnak sikamlósságokkal, kártyázással megfelelni nem fogsz. Gondold-el, valljon az uton, mellyen te és társaid tévelygnek, nemzeti nagyságra fölvergődhetnek-e a' Magyar? — Félek, nehogy attól, mit ifjú korotokban beszívtok, később szabadulnotok lehetlen legyen. A' szokás természetté válik. Intlek azért gyermekem! ugy is mint atya, ugy is mint hazapolgár intlek, lépj vissza a' pályára, mellyről letántorodál!"

(Folytatása következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

Hajóhidunk a' marczius 12-kén kezdődött tiszta meleg idő következésében 13-kán ismét beállított.

KÜLÖNFÉLE.

Vakbuzgó rablók. Az edimburgi Revue című hirlap utósó számában egy érdekes tudósítás foglaltatik azon rendszabályokról, mellyek szerint a' keletindiai kormány az utálatos Thug-szövetség kiirtásában munkálkodik. Ezen szövetség t. i. több ezer Hindus és Mahomedanusból áll, kik majd szarándok, majd kereskedő alakban, 10 sőt 100 főből is álló csapatokban ide 's tova kóborolnak, magukat az utasokhoz csatolják, 's ezeket kedvező körülmények alkalmával életöktől 's vagyonaiktól is megfosztják. A' Hindusoknak némely vallásos elveik következtében jutottak létre ezen rabló 's gyilkoló egyesületek. — 1835-ki octoberben mintegy 1.562 szövetséges társ jutott az ítélőszék elébe, kik közül 382 felakasztatott, 's többiek pedig részint száműzetésre részint örökös fogságra jutottak.

Házassági ajánlás. Egy angol hirlap következő felszólítást foglalt magában. — Hírül adatik minden hajadon asszony személynek, hogy én Hobnall János, 24 esztendőös özvegy, feleséget keresek. Senkit sem akarván megcsalni, egyszersmind köz hírül adom, hogy nekem egy jól épült gunyhóm 's két hód földem van; továbbá négy, már dologra alkalmazható leánynak, egy kis gyermeknek, nem különben két nagy szalonna-oldalnak 's néhány hizott sertésnek birtokában vagyok. Szeretnék olly asszonyt, ki távollétemkor házam gondját viselné; utódok tekintetéből kíváнатim többé nincsenek; az asszony lehet tehát 40 vagy 56 esztendőös, az nekem mintegy: mindazáltal egy fürge és a' sertések nevelését 's őrzését jól értő asszony elsőbbséget nyerend.

Elefant-érzékenység. Tourniaire asszonyság állatseregletében, melly nem rég hagyá-el Varsót, következő eset fordult elő. A' felvigyázó, ki az elefantot több év óta taplálta, megbetegedett, 's alkalmatlan lön az étetésnek további folytatására; mire az elefant különös félenkséget mutatott, 's az elébe adott eledelből legkevesebbet sem fogyasztott-el. Később ezen félenksége feltetsző nyugtalansággá változott, minek okáért veszélyes követ-

kezelések elhárítására a' szükséges előkészületek korán megtétettek. A' felügyelő azonban visszanyervén egészségét, meglátogató az állatseregletet, 's belépte alkalmával különös vidám mozdulatok 's hangok által jelenté-ki örömet az elefant, 's valamint az előtt, eledelt vön magához, és féltett nyugtalansága egyszerre eltűnt.

Gyilkos hó. A' hó legközelebb egy öngyilkosságot okozott Parisban. Egy kereskedő t. i. Bordeauxban lakozó atyjafiaitul letelepedésének eszközésére megkivántató némelly segédelmet kért, 's egyszersmind azért is esedezett, adnák helybenhagyásukat, hogy kedveltjét elvehesse. A' felelet azonban sokáig elmaradván, a' heves mérsékletű ifjú kétségbe esett, 's megöle magát. Még azon nap délelőtt megérkezik a' levél, melly minden kívánatait beteljesíté. A' hótömegek t. i. a' Paris és Bordeaux közötti posta-utat annyira elfoglalák, hogy a' közlekedés néhány napig megszűnván, a' levél érkezése is elkészt.

Alfieri különöztségei. Alfieri a' híres olasz költő hosszú 's vállaíra lógó haját viselt. Midőn egy napon drága chinai porcellannal megrakott asztalra támaszkodott volna, hirtelen megmozdulván, hajfodraival a' drága csészek egyikét földre sodrá, melly azonnal apró cserepekké töredezett. A' ház asszonya elég hangosan adá tudtára ezen bal eset által történt zavarodását, mondván neki, hogy ezen egy csésze eltörése által tökéletlenné válván porcellan-gyűjteménye, a' többit is összezuzhatta volna. Minden felelet helyett 's a' nélkül, hogy arcvonásai legkevesebb is változtak volna, Alfieri a' többi edényt is leveté az asztalról, mellyek szintén apró cserepekre töredezték. — Más alkalommal a' turini színházban egyik oldalpáholyra dűleszkedvén sétét barna színű hajfodrai ugyan abba egy asszonyság mellé estek, ki is csudálkozását 's magasztaló dicséretét mindennek hallatára többszer ismételvén Alfieri hajfürtjeit hasonlíthatlan szépségűeknek állítá. A' birtokos azonban csak mély hallgatással viszonzá a' dámának feltetsző figyelmét, 's hálájának éppen semmi jelét sem adá a' színházban. Más nap reggel azonban ugyan azon asszonyság egy pakétát kapott, mellyben mind azon fürtök valának láthatók, mellyek a' mult napon még Alfieri fejét díszesíték vala, következő sorokkal: „Itt vannak hajfürtjeim, ha kegyednek azok még ma is tetszenek; de az egekre kérem az asszonyságot, ön magamnak hagyjon bekét!“

Csalfa adós. Egy fiatal ember, valamellyik jó indulatú ismerősénél pénzt kölcsönzött, 's kötelező levelében ígéré, hogy azt a' szent Luczian innépe után következő nyolczadik napon hiány nélkül visszafizetendi. A' kölcsönző, miután többszer felszóllításai sikeretlenek valának, a' kalendariumba tekint, 's csalódását azonnal észreveszi. Bíró elébe idézteti tehát a' pajzán ifjút, ki is szemtelen makaessággal vitatá, hogy nem érzi magát kötelesnek a' pénz visszatérítésére, mivel a' kalendariumban Luczian innépe nincsen, 's ő az említett summát barátságos tréfája által szerencsés vala tulajdonává tenni. — Ellenben a' bírónak ítélete így hangzott: „Mivel Luczian, a' kölcsönvevőnek írásbeli vallománya szerint, szentek sorába tartozik, de a' kalendariumban fel nem található, tehát ugyanazt mindenszentek között kell keresni, 's a' bevádolt köteles ezen ünnep után következő nyolczadik napon adós-ságát kifizetni, ha a' törvényes executiótól mentt kíván maradni!“

Sandwichi hírlap. Legközelebb érkeztek Londonba azon új hírlapnak foglalatli hirdménye (prospectus) 's első számai, melly Honoluluban, Oahu nevű Sandvich szigeten, 1836--ki július 30--kátul fogva megjelen, 's mellynek

neve: — „The Sandwich Island Gazette, and Journal of commerce.“ A' jelentés szerint ezen hírlapokban kereskedési, tengerészi, 's a' földmívelést illető értekezések, nem különben hasznos, érdekes, és mulattató tudósítások fognak közöltetni. Az esztendei előfizetés ára hat dollarra (mintegy 12 pengő ftra) van határozva.

Mulattató. — Egy lipitói, másként magát jól bíró, talp-kereskedő, meglátogatá egyik barátját, ki egyébként is minden fanemüket tőle szokott vásárolni. Ez őt megvendéglendő többi közt elvitte egy vendéglőbe, hol a' még eddig nem látott vendégháznak udvarát körültekintő vendégünknek ezen ajtó-fölötti fölírás ölék szemébe: „Tivoli! *) Ő megáll; majd kettőt, hármat buktat az üveg ajtón kandikálól! — Egyszer fejesólválva illy kérdést tesz vezérbarátjához: „Ti gsu tehda sami woli?“ (Tehát ezek mind ökrök?)

EMLEKMONDÁS.

Emberiség.

Mennyei emberiség! o drága gyümölcse az észnek;

Maradj te közöttünk szüntelen

Te nevelsz a' büszke vitézben

Mértékre készítő érzeményt,

Hogy viadalmaiban megkímélgesse szelíden

Még a' vad ellenséget is.

Általad országot rajtunk a' józan igazság,

Melly a' kicsinynek birtokít

A' ragadásoktól védelmezi. Általad élnek

Békében olyas nemzetek,

Mellyeket erkölcsök, nyelv, hit, polgári szokások

Külön csatákra osztanak.

Általad ápolják örökös szolgálkat úri

Kegyelveikkel nagyjaink.

Általad izzadozik, szánt, vet, fegyverkezik, él, hal

Kedvelt uráért a' szegény.

VERSEGHY.

Az igaz barát lélek, mely két testben aránylatos elégedést talál.

SCHUBERT után —

Szép az, mit szívesen látunk; szebb, mit valódiilag értünk; még is legszebb elfelejtenünk, mi minket epekedéssel sajtolt.

ROLLE után Paulowits Z—ből.

*) Meg kell jegyezni: hogy „Ti woli“ tót nyelven annyit tesz; mint: „ezek az ökrök.“

Kérdő rejtvény.

- 1) Ki legvigabb ez életben?
- 2) Mellyik ácsból fél a' cigány?
- 3) Mellyik kor legédesebb?
- 4) Ki nem állhat egyenesen még a' magos szobában is?

TURNER FERENCZ.

Előbbi rejtvény: Fogoly.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alula' Duna partján, 114. szám alatt

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.